

بیماری زایلوپوروز مرکبات در ایران*

محمد حبشی، حشمت‌اله رحیمیان^۱

آلودگی درختان لیموشیرین، نارنگی و پرتقال به بیماری زایلو پوروز یا کاکزیا (Cachexia-Xyloporosis) با انتقال بیماری بوسیله پیوندک و مشاهده علائم مشخصه روی نهالهای شاخص اورلاندو، تانجلو و لیموشیرین محرز گردید. علائم زایلو پوروز به صورت فرو رفتگیهای ریز و تجمع صبغ در بافت‌های چوب و پوست درختان نارنگی و لیموشیرین نمایان بود. درختان پرتنقل آلوده فقد علائم مشخصی بودند. بیماری زایلو پوروز در باغات مرکبات مناطق بم، نرم‌اشیر، شهداد، ارزوهای و جیرفت از استان کرمان؛ حاج آباد و سیاه‌واز استان هرمزگان؛ رامسر، تنکابن، نوشهر، چالوس، آمل، بابل، قائم‌شهر، ساری و بهشهر از استان مازندران مشاهده گردید. میزان نسبی آلودگی در مناطق جنوب بیش از شمال کشور بود.

مقدمه و بررسی نوشته‌ها

زایلو پوروز (Xyloporosis) یا کاکزیا (Cachexia) از بیماریهای ظاهر "ویروسی مرکبات است که بوسیله پیوند از درختان آلوده به نهالهای سالم منتقل می‌شود. این بیماری موجب آبلهای شدن با ایجاد فرو رفتگیهای ریز^۲ در چوب درختان آلوده می‌گردد. در داخل این حفره‌های کوچک و در آوندهای آبکشی معمولاً "صفح قهوه‌ای رنگی جمع می‌شود. برآمدگیهای ریزی نیز در سطح داخلی پوست درخت بوجود می‌آید که

* تاریخ دریافت مقاله ۱۸/۱/۶۳، تاریخ پذیرش ۲۵/۶/۶۳

۱- بترتیب محقق آزمایشگاه بررسی آفات و بیماریهای گیاهی تنکابن و استاد دیار گروه امور زراعی آموزشکده کشاورزی دانشگاه مازندران.

فروافتگیهای موجود در چوب را پرمی کند. نوک این برآمدگیها به علت تجمع صفح غالباً قهوه‌ای رنگ است (۲۰، ۵). همه ارقام مركبات علائم ذکر شده را نشان نداده بلکه عوارض بیماری در درختان نارنگی (*Citrus reticulata Blanco*)، لیمو، شیرین (*C. macrophylla Wester*)، آلو (C. *limettoides Tan.*)، اورلاند و تانجلو (*C. reticulata X C. paradisi Macf.*) (Orlando Tangelo) و برخی دیگر از دو رگهای نارنگی پس از گذشت چند سال از آسودگی مشهود میگردد. برقال (*C. sinensis* (L.) Os.) گریپ فروت (*C. paradisi* C.)، نارنج (*C. aurantium* L.) و بسیاری دیگر از ارقام مركبات نسبت به این بیماری متحمل یا مقاوم بوده و در صورت ابتلا فاقد علائم مشخصه بیماری خواهند بود (۱۲). در درختانی که حساسیت شدیدی به این بیماری دارند مانند لیمو شیرین و بعضی از ارقام نارنگی، ممکن است علائم کمبود مواد غذایی، زردی و ریزی برگها، خشکیدگی سرشاره‌ها، ترک خوردگی و بوست انداختن تن و حالت‌های زوال نیز دیده شود (۱۲، ۱۵).

این بیماری اولین بار در درختان لیمو شیرین از فلسطین گزارش و زایلو پوروز نامیده شد (۱۵). در سال ۱۹۳۸ علائم بیماری روی درختان لیمو شیرین در برزیل نیز مشاهده گردید (۸) ولی تحقیقات مهمی روی آن انجام نشد تا در سال ۱۹۵۰ اکه بیماری مشابهی روی اورلاند و تانجلو در فلوریدا مشاهده و کاکزیا نامیده شد (۴، ۳). بعلاوه ثابت گردید که این دو بیماری مشابه بوده و به وسیله پیوند قابل انتقال هستند. اگرچه بیماری بر اساس قابلیت انتقال آن با پیوند، ویروسی تلقی گردیده است، اما خواص ویروس پا عامل مولد بیماری تعیین نشده است. تا کنون ناقلی برای این بیماری پیدا نگردیده است (۱۲).

در ایران علائم زایلو پوروز یعنی آبله‌ای شدن چوب همراه با جمع شدن صفح در داخل حفره‌های ایجاد شده در تنه درختان نارنگی برای اولین بار در نوشتر مشاهده شد (۱). در سال ۱۳۵۲ معلوم گردید که علائم مزبور در درختان نارنگی و لیمو شیرین سایر مناطق مركبات خیز مازندران از جمله رامسر، تنکابن، آمل، بابل، قائم شهر، بهشهر، ساری و همچنین در لاهیجان (از استان گیلان) نیز وجود دارد.

در سال ۱۳۵۹ علائم مشکوک به زایلو پوروز در درختان نارنگی و لیمو شیرین مناطق سیاهو و حاج آباد واقع در استان هرمزگان و جیرفت، بم، نرماشیر، ارزوئیه و شهداد در استان کرمان مشاهده شد (۲).

بر اساس شباهت عوارض مشاهده شده با علائم بیماری زایلو پوروز مطالعاتی

درجہت تشخیص قطعی بیماری بشرح زیر انجام گرفت. گزارش مقدماتی این بررسی در گرد هم آئی مسائل مرکبات کشور در سال ۱۳۶۲ ارائه گردید (۲۰۱).

مواد و روش آزمایش

به منظور بررسی انتقال و تشخیص بیماری، از نهالهای نو سلار^۱ لیمو شیرین و اولاندو تانجلو که گیاهان شاخص^۲ بیماری‌زاپلو پوروز هستند استفاده گردید. پیوندک از گیاهان مشکوک به آلودگی گرفته شده و روی نهالهای گیاهان شاخص به طریقہ شکمی پیوند گردید. پس از انجام پیوند، شاخه‌های نهال پیوند شده از بالای محل پیوند هرس گردیدند. هر نهال شاخص با سه پیوندک از درخت مشکوک پیوند شده و به ازاء هر درخت بیمار یک تا سه نهال شاخص بکار بوده شد. دو تا ده اصله درخت مشکوک از هرباغ یا ایستگاه مرکبات انتخاب و پیوندک آنها در آزمایشات انتقال بیماری بکار بردند. درختان مشکوک که همگی آبلهای شدن چوب در تنہ درخت را نشان می‌دادند عبارت بودند از درختان نارنگی مرکز اکولوژی نوشهر، ایستگاه کشاورزی فائم شهر، ایستگاه کشاورزی خرم‌آباد و ایستگاه کشاورزی شماره ۲ بم و درختان لیموشیرین ایستگاه کشاورزی شماره ۱ بم، ایستگاه سازمان عمران جیرفت و یکی از باغات مرکبات منطقه بروات بم. ضمناً "به منظور بررسی امکان آلودگی نهفته" تعداده ۲ اصله از درختان پرتقال ایستگاه خرم‌آباد نیز به روش فوق اندکس شدند. نهالهای شاخص پیوند نشده و تعدادی که با پیوندک درختان سالم پیوند شده بودند به عنوان شاهد آزمایشها در نظر گرفته شدند. بعلاوه به ازاء هر درخت لیمو شیرین آلوده، دو نهال بذری لیمو ترش (C. C. sinensis) Raf. X C. sinensis نیز به ترتیب جهت بررسی احتمالی آلودگی به ویروس‌های تریستزا^۵ و کوتولکی سیترنج^۶ بکار گرفته شده و بوسیله پیوند آلوده گردیدند. نهالهای شاخص پیوند شده در شرایط مزرعه‌نگهداری شده و هر شش ماه یکبار مورد بازدید قرار گرفتند.

جهت بررسی امکان انتقال از راه بذر ۲۰۰ عدد بذر از درختان نارنگی آلوده مناطق رامسر و تنکابن جدا گردید و نهالهای حاصله از این بذور در کرتاهای آزمایشی

Latent -۳

Indicator -۲

Nucellar -۱

Citrangle stunt -۶

Tristeza -۵

Troyer citrange -۴

به فواصل یکمتر از یکدیگر کاشته شدند. پنج سال پس از کشت بذر، درختان مزبور از نظر بروز علائم بررسی گردیدند.

نتیجه و بحث

نهالهای لیمو شیرین پیوند شده با پیوندک درختان مشکوک، پس از گذشت ۲۴ ماه از زمان پیوند، فرو رفتگیها باشیارهای کوتاهی را در چوب نشان دادند. بعضی از این فرو رفتگیها در اثر تجمع صفحه قهوه‌ای رنگ به نظر می‌رسیدند. فرو رفتگیهای چوب درحالی محل پیوند مشخصتر و از نظر تعداد بیشتر بودند. علائم مشابهی نیز روی نهالهای اورلاند و تانجلوی آلوده شده به وسیله پیوندک درختان بیمار بودند. منتها علائم بعد از گذشت ۳ سال از زمان پیوند مشهود شد (شکل ۱). کلیه درختان نارنگی و لیمو شیرین که علائم آبلهای شدن چوب در قسمت تنہ را نشان میدادند همین علائم را، پس از انتقال بیماری بوسیله پیوندک، در نهالهای شاخص اورلاندو تانجلو و لیمو شیرین ایجاد نمودند. نهالهای شاهد پیوند نشده یا آنهاییکه یا پیوندک درختان سالم پیوند شده بودند عاری از این علائم بودند.

از ۲۰ اصله درختان پرتقال خرم آباد فقط آلودگی دو اصله با پیوندروی اورلاندو تانجلو مشخص گردید. پس از گذشت ۳۲ ماه از زمان پیوند نهالهای لیمو شیرین و تروپر سیترنج بوسیله پیوندک درختان لیمو شیرین آلوده، هیچگونه علائمی در روی این نهالها دیده نشد.

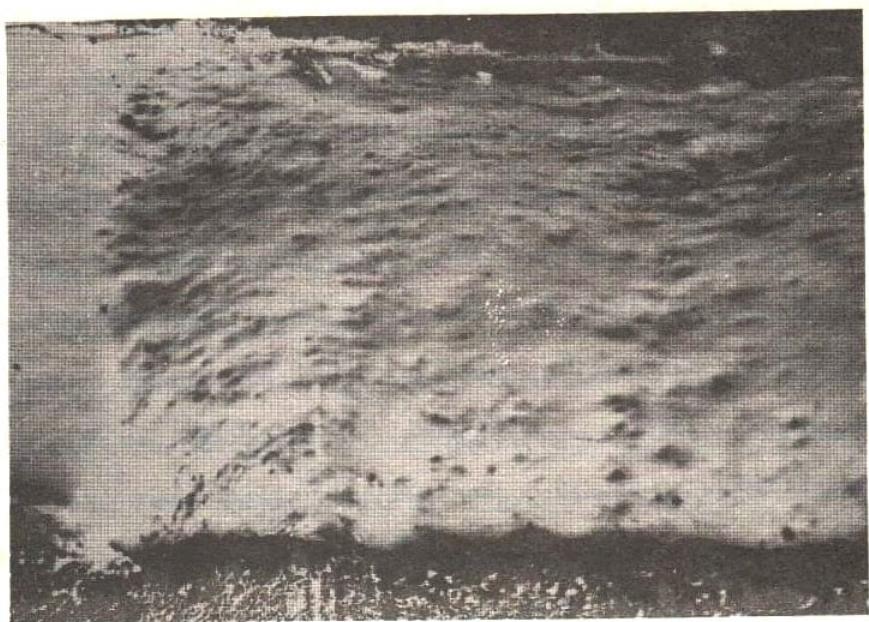
براساس علائم فرو رفتگیهای چوب و تجمع صفحه در حفره‌های ایجاد شده در چوب نهالهای لیمو شیرین و اورلاندو تانجلو، که گیاهان شاخص بیماری زایلو بوروز هستند، بیماری آبلهای شدن نارنگی و لیمو شیرین زایلو بوروز تشخیص داده شد. به علاوه، بر اساس عدم ایجاد واکنش در نرکهای لیموترش و تروپر سیترنج امکان آلودگی درختان لیمو شیرین مورد بررسی به ویروسهای تریستزا و کوتولگی سیترنج رد گردید. اگرچه بیماری کریستا کورتیس^۱ نیز میتواند باعث آبلهای شدن چوب نهالهای اورلاند و تانجلو شود ولی علائم زودتر از ۳ سال بروز نموده، غالباً "قاد تجمع صفحه در حفره‌ها و معمولاً" توان با فرو رفتگیهای بزرگی است که بدون جدا کردن پوست از تنمنهال آلوده نیز قابل رویت میباشد. به علاوه کریستا کورتیس موجب روشن شدن

رگبرگها نیز می‌شود. چنین علائمی در هیچیک از نهالهای شاخص بکار رفته ایجاد نگردید. در هیچیک از نهالهای نارنگی تولید شده از بذور درختان آلوده علائم زایلو-پوروز مشاهده نشد. پیوند کهای گرفته شده از نهالهای بذری مذکور نیز پس از اندکس کردن روی نهالهای شاخص منجر به تولید علائم مشخصه بیماری نگردید. بدین ترتیب احتمال انتقال بیماری از راه بذر درختان آلوده وجود ندارد. امکان انتقال زایلو-پوروز بوسیله بذر قبله^۱ نیز توسط محققین بررسی و رد شده است (۶، ۹).

اگرچه بیماری زایلو-پوروز در اکثر مناطق مرکبات خیز استان مازندران از جمله رامسر، تنکابن، نوشهر، چالوس، آمل، بابل، قائم شهر، ساری و بهشهر، تا کنون مشاهده شده است ولی در صد آلودگی درختان نسبتاً کم بوده و علائم در شمال روی درختان نارنگی کلمانتین^۲، نارنگی انشو^۳، نارنگی محلی و لیموشیرین مشاهده گردیده است. بالعکس در بعضی از باغات نواحی حاج آباد (استان هرمزگان)، بم و نرماشیر (استان کرمان) اکثر درختان لیمو شیرین آلوده بوده و علائم بیماری را در قسمت تنه درخت نشان میدادند (شکل ۱)

در مواردی که درختان نارنگی روی پایه بکرائی (*C. reticulata*) پیوند شده بودند فرورفتگیها در چوب قسمتهای پایه و پیوندمشهود بودند. علائم مشابهی نیز در درختان پرتقال پیوند شده روی پایه بکرائی دیده شد. در درختان اخیر فرو رفتگیها فقط در چوب پایه بخصوص در نواحی مجاور پیوند مشهود بود (شکل ۲). در اکثر مناطق یادشده علائم آبلهای شدن چوب درختان لیموشیرین باشدتهای متفاوتی وجود داشت. گاهی فرورفتگیها بصورت معکوس^۴ بود، بدین ترتیب که برآمدگیهای سوزنی شکل در چوب ایجاد شده که بداخل پوست نفوذ می‌نمایند در نتیجه پوست تنه دارای سوراخ‌های ریزی می‌گردد (شکل ۳). غالباً "تراشیدن" مقداری از پوست تنه نقاط قهوه‌ای رنگی را که در واقع محل تجمع ضغف در بافت پوست است، نمایان می‌سازد (شکل ۴).

براساس مشاهدات کلی بنظر می‌رسد که نسبت قابل توجهی از درختان لیمو شیرین و نارنگی در استانهای کرمان و هرمزگان به زایلو-پوروز آلوده بوده و خسارت بیماری در این مناطق به مراتب بیش از شمال کشور باشد. این اولین گزارش از وجود قطعی و

شکل ۱— فرد رنگیهاي روی چوب (آبلماي شدن) در تنه درخت نارنگي آلوده به زالپوروزد صعن علائم در درختان لیمومنین و تانجلو نیز مشاهده میشود.

Fig. 1. Stem pitting in mandarine infected with xyloporosis. The same type of symptoms are observed in diseased trees of sweet

lime and Orlando tangelo.

شکل ۲— فرد رنگیهاي چوب در زیر محل پیوند در درخت برتقال روی پایه بکرائی.

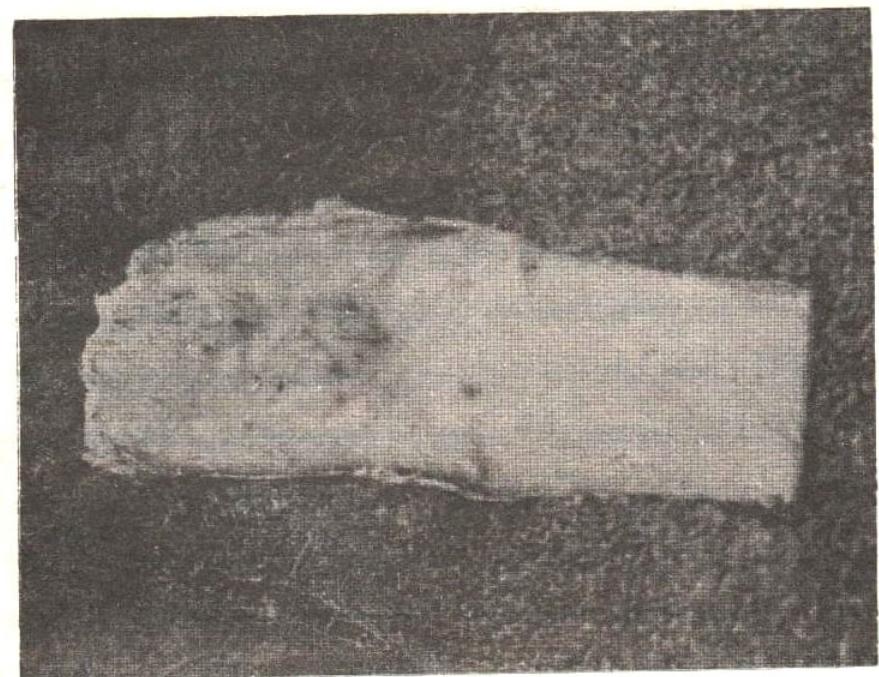
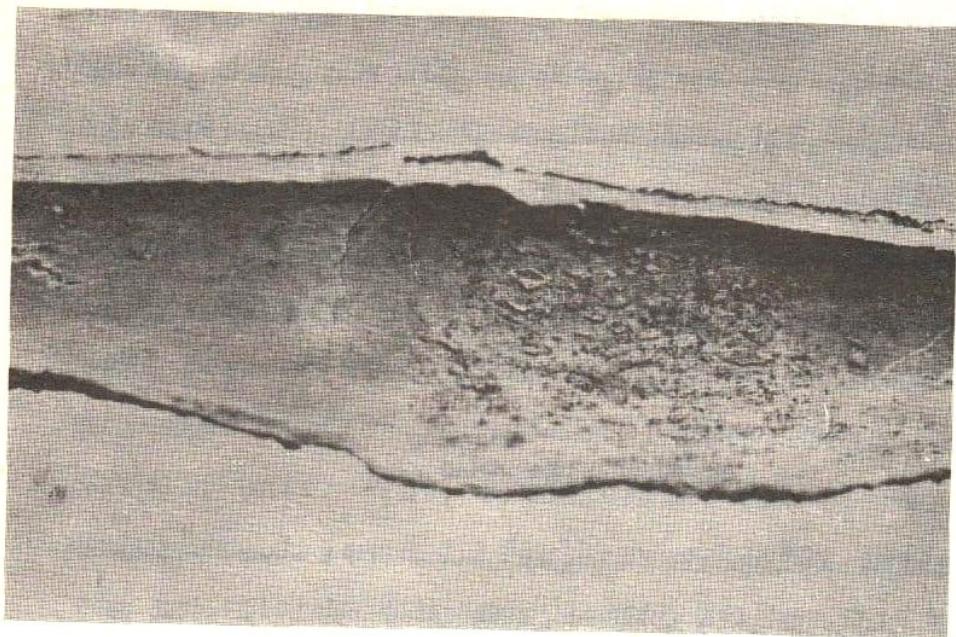
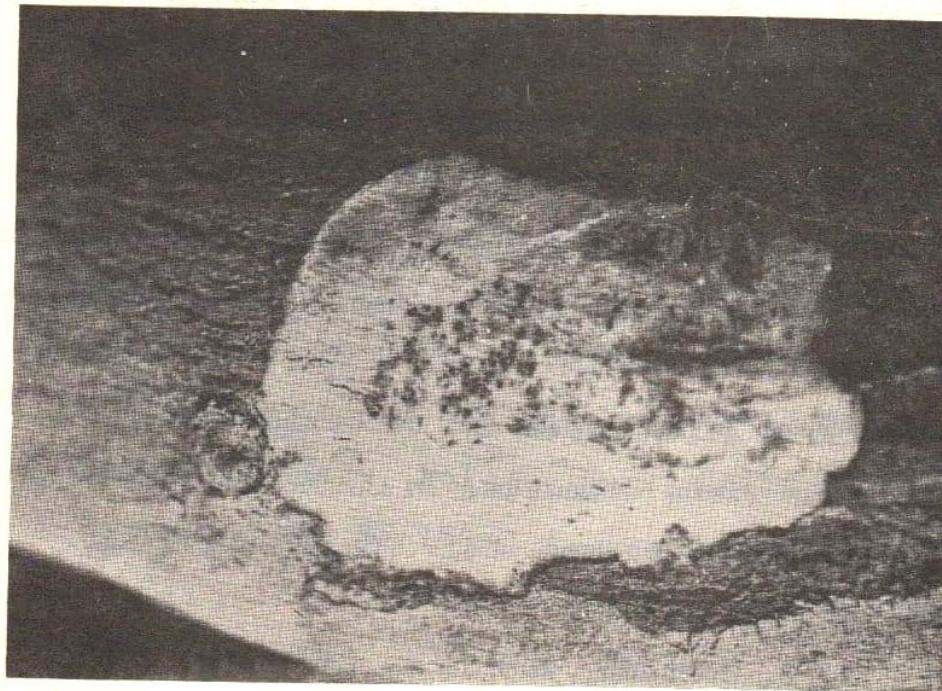

Fig. 2. Pitting of wood just below the bud union of sweet orange on Bakraee (*C. reticulata*) root stock.

شکل ۳- خواص دیگر در سطح داخلی پوست درخت لیمو شیرین آردیه به زایلوپوروز
Fig. 3. Inverse pitting symptoms of xyloporosis in sweet lime, showing minute pits on the cambial face of the bark.

شکل ۴- ناقاط تغیر رنگ آشته به صفحه در پوست نه درخت زردی . پوست درخت
بینظور آشکار ساختن علائم بیماری را شده است .
Fig. 4. Outer bark scraped to show gum impregnation
of bark of infected mandarine.

پراکندگی بیماری زایلو پوروز در استانهای مازندران، گیلان، کرمان و هرمزگان است. چون بیماری زایلو پوروز دوره کمون نسبتاً "طولانی" داشته و بعضی از درختان آلوده حتی تا سنین ۵-۶ سالگی نیز علائمی از خود نشان نمی‌دهند، بعلاوه مهمترین وسیله انتقال بیماری پیوندک آلوده می‌باشد، باستی از درختان مسن تری که عاری از علائم بیماری هستند پیوندک برای تکثیر تهیه شود. ضمناً "به علت امکان انتقال بیماری بوسیله چاقو و سایر وسایل با غبانی، بهتر است از استفاده اینگونه وسایل روش درختان آلوده خودداری کرده و یا پس از استفاده نسبت به ضد عفونی آنها اقدام نمود (۱۱)."

منابع مورد استفاده

۱- حبشي، محمد، ۱۳۶۲ - بیماری ویروسی (Cachexia) Xyloporosis مرکبات در شمال ایران. گرد همایی مسائل تحقیقاتی و اجرایی مرکبات کشور، مرکز آموزش کشاورزی تنکابن، ص ۲۵۹ - ۲۵۴.

۲- رحیمیان، حشمت‌اله، ۱۳۶۲ - زایلو پوروسیس مرکبات در استان کرمان. گرد همایی مسائل تحقیقاتی و اجرایی مرکبات کشور، مرکز آموزش کشاورزی تنکابن ص ۲۶۰ - ۲۶۲.

3. Childs, J. F. L. 1950. The Cachexia disease of Orlando tangelo. *Plant Dis. Rep.* 34: 295-298.
4. —————— 1952. Cachexia disease, its bud transmission and relation to xyloporosis and tristeza. *Phytopathology* 42: 265-268.
5. —————— 1959. Xyloporosis and cachexia - their status as citrus virus diseases. In J. M. Wallace (ed.), *citrus virus diseases*. Univ. Calif. Div. Agr. Sci., Berkeley. PP. 119-124.
6. ——————, R. E. Johnson, and J. L. Eichhorn. 1965. The question of seed transmission of cachexia-xyloporo-

- sis. In W. C. Price (ed.), Proc. 3rd Conf. Intern. Organ. Citrus Virol., Univ. Fla., Gainesville. pp. 90-94.
7. Klotz, L. J. 1973. Color handbook of citrus diseases. Univ. Calif. Div. Agr. Sci., Berkeley. 122p.
8. Moreira, S. 1938. Xyloporosis. Hadar 11: 234-237.
9. Olson, E. O. 1965. Evidence that xyloporosis does not pass through seeds of Palestine sweet lime. In W. C. price(ed.), Proc. 3rd Conf. Intern. Organ. Citrus Virol., Univ. Fla., Gainesville. pp. 86-89.
10. Reichert, I., and J. Perlberger. 1934. Xyloporosis, the new citrus disease. Jewish Agency for Palestine Agr. Exp. Sta. (Rehovot) Bull. 12: 1-50.
11. Roistacher, C. N., E. M. Nauer, and R. L. Wagner. 1980. Transmission of cachexia, sweet mottle, psorosis, tatter leaf and infectious variegation viruses on knife blades and its prevention. In E. C. Calavan, S. M. Garnsey, and L. W. Timmer (eds.), Proc. 8th Conf. Intern. Organ. Citrus Virol., Univ. Calif., Riverside. pp. 225-229.
12. Wallace, J. M. 1978. Virus and viruslike diseases. In W. Reuther, E. C. Calavan, and G. E. Carman (eds.), The Citrus Industry. Vol. 4. Univ. Calif. Div. Agr. Sci., Berkeley. pp. 67-184.

CITRUS XYLOPOROSIS IN IRAN

M. Habashi and H. Rahimian

Plant Pests and Diseases Res. Lab., Tonekabon, & Coll. of
Agric. Mazandaran Univ., Sari, Iran

SUMMARY

Cachexia-Xyloporosis infection of sweet lime, mandarin and sweet orange trees was confirmed through indexing on Orlando tangelo and Palestine sweet lime seedlings. Stem pitting symptoms appeared on the indicator plants within three years of bud-inoculation. Infected mandarin and sweet lime trees typically showed wood pitting and gum impregnation of the bark. Sweet orange was symptomless. Xyloporosis was found in citrus groves of Bam, Narmashir, Shahdad, Jiroft, Orzuieh (Kerman province), Haj-abad, Siahoo (Hormozgan province), Ramsar, Tonekabon, Amol, Chalous, Babol, Ghaemshahr, Sari, and Behshahr (Mazandaran province). The incidence of the disease was higher in southern Iran as compared to the north of the country.